

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 2 lipca 2026 r.,
sprawy **S.G.**

skazanego z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 321 § 2 k.k. i in.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach
z 24 lipca 2024 r., sygn. akt IX Ka 1569/23,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach
z dnia 16 września 2022 r., sygn. akt IX K 47/18,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

postanawia:

- 1) pozostawić kasację **S.G.** bez rozpoznania;
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2024 r., sygn. akt IX Ka 1569/23, Sąd Okręgowy w Kielcach zmienił zaskarżony apelacją obrońcy S.G. wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 16 września 2022 r., sygn. akt IX K 47/18, w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcia co do kary łącznej z pkt LXXX i LXXXI wyroku Sądu I instancji, dot. orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz kary łącznej grzywny oraz uznał go za winnego w ramach czynu

zarzuconego oskarżonemu w pkt LXXV aktu oskarżenia tego, że w dniu bliżej nieustalonym nie wcześniej niż 30 czerwca 2009 roku i nie później niż do dnia 8 grudnia 2009 roku w Kielcach przywłaszczył sobie radiotelefon M. nr fabryczny [...] o wartości 899,48 zł działając na szkodę Komendy Miejskiej Policji w K., tj. przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. i na podstawie art. 284 § 1 k.k. wymierzył mu karę czterech miesięcy pozbawienia wolności, orzekł następnie karę łączną roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat próby, karę łączną grzywny 110 stawek po 30 złotych każda.

Od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach obrońca skazanego złożył kasację, w której podniósł zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, mogącego mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. 1) art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.; 2) art. 201 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k.; 3) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., w zw. z art. 8 k.p.k., 4) art. 413 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., w zw. z art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k., 5) art. 6 k.p.k. w zw. z art. 45 Konstytucji oraz art. 6 Europejskiej Konwencji Ochrony Praw Człowieka, a także rażące naruszenie prawa materialnego mające wpływ na treść orzeczenia, tj. 1) art. 284 k.k.; 2) art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 231 k.k. i art. 266 k.k. Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kielcach ewentualnie uchylenie orzeczeń sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania.

Prokurator w złożonej odpowiedzi na kasację wniósł o uznanie kasacji za oczywiście bezzasadną i jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie przypomnieć należy, że zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie wynikające z cytowanego wyżej przepisu nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

Wobec treści wydanego w niniejszej sprawie prawomocnego wyroku i wymierzenia S.G. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za przypisany czyn, wniesienie kasacji byłoby dopuszczalne wtedy tylko, gdyby w kasacji podniesiono zarzut uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 k.p.k. Takiego zarzutu jednak w kasacji brak. Kasacja obrońcy skazanego jest zatem niedopuszczalna z mocy ustawy, a prezes sądu odwoławczego lub upoważniony sędzia, powinien był odmówić jej przyjęcia. Ponieważ tego nie uczynił, powinnością Sądu Najwyższego, wynikającą z art. 531 § 1 k.p.k. było pozostawienie kasacji bez rozpoznania, jako nieodpowiadającej przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]